

[Socialministeren.]

mig ogsaa urimeligt, saa meget mere som Personer, der har bestaaet Maskinpasserprøven eller Maskinisteksamen, efter Lovens nuværende Ordlyd har Ret til uden videre at faa udfærdiget Certifikat som Kedelpassere. Derfor foreslaar man, at Lovens § 8, Punkt c, ophæves, og at Adgangen for Personer, der har bestaaet Maskinpasserprøven, til uden videre at faa Certifikat ogsaa bortfalder. Garanti for den tilstrækkelige Duelighed har man derimod, naar vedkommende efter at have bestaaet Maskinpasserprøven har erhvervet Sønæringsbevis som Maskinpasser, og derfor foreslaar man Loven ændret i Overensstemmelse hermed.

Samtidig foreslaar man Adgangen til at faa udstedt Kedelpassercertifikat udvidet til at gælde dels Personer, der har bestaaet den almindelige Maskinisteksamen eller den afsluttende Eksamen for Maskinkonstruktører, dels polytekniske Kandidater med Uddannelse som Maskin- eller Elektroingeniører.

Den anden Del af Forslaget, §§ 3—4 i det i Landstinget fremsatte Forslag, tog Sigte paa den Bestemmelse, som indeholdes i den nugældende Dampkedellovs § 26, hvorefter Lovens Bestemmelser ikke kom til Anvendelse paa de Dampkedler, der tilhører Staten. Denne Bestemmelse har i Praksis medført, dels at ukvalificerede Kedelpassere passer Statens Kedler — nogle af dem i hvert Fald — dels at Tilsynet med andre af Statens Kedler er overdraget Fabrikinspektører, som herfor oppebærer særligt Honorar. Denne i Praksis udviklede Ordning er urimelig, og man foreslaar derfor, at Statens Kedler, baade hvad Tilsyn og Pasning angaar, normalt skal være underkastet samme Regler som private. Men man giver Socialministeren Hjemmel til at tilstaa Undtagelser herfra, for saa vidt der paa anden Maade skønnes at være truffet betryggende Foranstaltninger som f. Eks. under Ministeriet for offentlige Arbejder.

I Landstinget ønskede man, idet man i øvrigt tiltraadte Forslaget, at udvide det paa 4 Punkter.

For det første med Hensyn til Gebyrerne for Trykprøven. Det maatte jeg imidlertid modsætte mig, idet Forholdet var det, at allerede i 1922 kostede Dampkedeltilsynet 270 000 Kr., medens de da forhøjede Gebyrer saa sent som i 1930—31 kun har indbragt 103 000 Kr., altsaa kun godt 1/3, og derefter frafaldt man ogsaa i Landstinget Ønsket om denne Nedsættelse.

For det andet ønskede man en Ud-

videlse af Kedeltrykkets Størrelse fra 8 til 10 kg pr. cm². Det er jo meget tekniske Spørgsmaal; jeg har kun haft Fabrikdirektoratets tekniske Kræfter til Raadighed i den Henseende, og da man oplyste derfra, at det kun var et meget ringe Antal Kedelanlæg, der vilde falde udenfor de omhandlede Lovbestemmelser ved en Forhøjelse fra 8 til 10 kg, og da en Forhøjelse af Trykgrænsen neppe vilde have nævneværdig praktisk Betydning, har jeg tiltraadt denne Ændring, som altsaa er gennemført i Landstinget.

Derimod har jeg modsat mig den tredje Udvidelse, man ønskede, en Udvidelse af Hedefladens Størrelse fra 30 til 50 m², et Ønske, man da ogsaa har frafaldet i Landstinget. Naar jeg har modsat mig dette, er det, fordi en Udvidelse, en Forhøjelse af Grænsen fra 30 til 50 m² vilde bevirke, at Certifikat-Kedelpassere vilde blive overflødige ved 505 Kedler eller 34 pCt. af de nuværende Certifikat-Kedler. Denne Ændring vilde altsaa have faaet alvorlige økonomiske Virkninger for Kedelpasserstanden, og allerede af den Grund mente jeg, som Forholdene ligger, ikke at kunne gaa med til denne Ændring; Følgerne af den i sikkerhedsmæssig Henseende maatte ogsaa tale derimod. Denne Ændring blev da ogsaa frafaldet i Landstinget.

Tilbage var et fjerde Ønske fra Landstingsflertallet, nemlig om en Indskrænkning af Tilsynets Hyppighed, og i den Henseende blev man enig om den Ordning, der nu fremgaar af den nye § 3, der ændrer Lovens § 21.

Lovforslaget er efter denne grundige Undersøgelse blevet enstemmigt vedtaget i det høje Landsting, og jeg tillader mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

S. Munk: Det Lovforslag, der er fremsat af den højtærede Socialminister og vedtaget i det andet høje Ting, indeholder Ændringer i den bestaaende Lov af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, en ajour-Føring, om man vil, saaledes at Loven kommer noget bedre i Overensstemmelse med den vældige tekniske Udvikling, der ogsaa paa dette Omraade har fundet Sted i de sidste 12—13 Aar. Det er navnlig paa to Omraader, Ændringerne er isjæfnaldende. De i §§ 1—2 indeholdte Ændringer i Tilsynslovens § 7 næstsidste Stykke tilsigter en Modernisering af Bestemmelserne for Erhvervelse af Certifikat, hvad der maa betegnes som fuldt ud rimeligt, naar henses til det Krav,